

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 10 (898) ★ miercuri 6 martie 1963 ★ 8 pag. 30 bani

8 Martie

ZIUA INTERNAŢIONALA A FEMEII

— Vă felicităm, tovarăşa învăţătoare!
Elevii învăţătoarei Elena Miroiu, de la Şcoala de 4 ani Ţinţăreni, comuna Ploieştiori, regiunea Ploieşti sînt mîndri de încrederea pe care i-au acordat-o sătenii, alegînd-o deputată.

CUM NE COMPORTAM?

Discuţii

■ Intră în acţiune opinia colectivului!

Un carnet „misterios", care apare şi dispare! —

■ Prietenii lui Ionaşcă — Muntean Saveta intervine!

■ Patru pionieri au întîrziat la şcoală

Ce s-a întîmplat?

■

Opinia colectivului în acţiune

Coruţiu şi Timandi au timp berechet. Şi, după părerea lor, au şi „personalitate". Iată, de exemplu, colegii lor de clasă şi tovarăşii profesori le atrag mereu atenţia să fie mai disciplinaţi şi să se apuce cu mai multă seriozitate de învăţătură.

Dar ei persistă încă intr-ale lor.

Tulbură orele — să devină mai interesanţi — şi nu-şi fac lecţiile — să le rămînă mai mult timp de pierdut. Iar pionierul Goia Alexandru, plin de admiraţie pentru acest gen de „eroi" a început să-i imite.

Sînt „admiraţi" şi de pionierul Rusu Nicolae care anul trecut învăţa foarte bine, iar în acest an a început să se declare mulţumit cu note mici.

Însă restul colegilor nu sînt de loc dispuşi să-i admire. Dimpotrivă, sînt hotărîţi să nu-i lase să continue pe această cale. De aceea, fără să aştepte adunări speciale ale grupei, ori de cîte ori se iveşte cazul îi critică cu seriozitate. Pionieri ca Zsembera Enicö, Török Andrei, Kun Aneta, Kelemen Edita, Farcaş Ana, Cotîrlă Mircea, Mureşanu Maria, Cioca Vasile, Hopîrtean Mirela sînt exemple demne de urmat. Învaţă bine, participă activ la diferite cercuri de la Casa pionierilor, se ocupă de sport, muzică, desen, literatură etc, şi nu rămîn de loc indiferenţi faţă de comportarea colegilor.

De aceea nu ar fi de mirare dacă în curînd am avea veşti noi de la Şcoala de 8 ani nr. 3 din Cluj, din care să aflăm că „eroii" s-au hotărît să se ocupe mai mult de învăţătură şi mai puţin de pozne în timpul orelor. Grupele I-a şi a II-a din detaşamentul nr. 1 sînt hotărîte să-i ajute şi vor reuşi.

Carnetul misterios

Am văzut un carnet de elev care avea nemaipomenita însuşire să apară şi să dispară fără ajutorul magicului „abracadabra".

(Carnetul năzdrăvan purta numele elevei Medrea Elena din clasa a VII-a A şi mi se pare că îi purta şi notele). Dar, discret din scoarţă-n scoarţă, nu-i plăcea să lase priviri străine să-i pătrundă printre foi. Mai ales dacă aceste priviri „străine" erau ale mamei... Era însă un carnet politicos, şi dacă mama ar fi dorit să stea cu el de vorbă nu putea să refuze. De aceea, dispărea şi apărea în mod cu totul „întîmplător" şi de neînţeles, prin ghiozdane străine.

Şi azi aşa, mîine iară, azi într-un ghiozdan, mîine-ntr-altul se deprinsese bietul carnet ca geamantanul chiriaşului grăbit.

Dar pionierii din grupa lui Medrea Elena au lămurit repede că „tainicul resort" care punea în mişcare acest carnet era ascuns în... modestia notelor care preferau să rămînă necunoscute. Au criticat-o atunci pe Medrea Elena care ajutată şi de tovarăşa dirigintă Aurelia Georgescu a reuşit să obţină în ultimul timp nişte note mai... comunicative. Şi aşa a dispărut însuşirea de... a dispare a acestui buclucaş carnet. Şi aşa s-a evidenţiat calitatea colectivului de pionieri care ştie cum să intervină şi să ajute la timp.

M. CĂLIN

Intr-o zi de iarnă...

Intr-una din zilele friguroase de iarnă, urcînd drumul spre casă, pionierul Ionaşcă Valentin a căzut şi şi-a fracturat piciorul stîng. I s-a pus de urgenţă piciorul în ghips Trebuia să stea un timp acasă, cu piciorul nemişcat. Ce era de făcut? Valentin nu trebuia să rămînă în urmă cu lecţiile! Mama lui nu-l putea aduce în fiecare zi cu sania la şcoală, pentru că distanţa era mare şi n-avea cu cine-l lăsa pe frăţiorii mai mici.

— Să-l aducem noi cu sania, au propus pionierii.

Şi aşa au făcut. De atunci, în fiecare zi, cu ajutorul pionierilor Pop Tecla din clasa a III-a şi Muntean Saveta din clasa a VI-a — care a intervenit la timp, ajutîndu-l pe acest pionier mai mic — Valentin a putut frecventa cu regularitate cursurile. N-a rămas în urmă cu nici o lecţie. Tecla şi Saveta s-au dovedit adevărate prietene, lucru pentru care colectivul îşi manifestă toată admiraţia.

POPA ILEANA
instructoare superioară, Şcoala de 8 ani, Ilva Mare, raionul Năsăud

De ce au întîrziat?

E aproape ora 8. La Şcoala de 8 ani din comuna Nucşoara, regiunea Argeş, copiii s-au adunat în clase, s-au aşezat în bănci. Clinchetul clopoţelului anunţă începutul primei ore. Se face prezenţa. Dar ce s-a întîmplat? De la prima oră lipsesc cîţiva pionieri: Pulpea Constantin, Popescu Petre, Necula Constantin şi Băncescu Ion. Colegii sînt îngrijoraţi. De ce lipsesc oare? Pînă acum n-au întîrziat niciodată.

★

...Cei 4 pionieri sînt în drum spre şcoală. Dar ce se întîmplă la casa din dreptul liniei ferate? Aici locuieşte un bătrîn cu care au stat adesea de vorbă. Acum, de pe coşul casei ies flăcări. „Foc!", au strigat deodată copiii.

— Să mergem repede să-l anunţăm — şi-au spus ei. Au intrat degrabă în curte, au bătut la uşă şi l-au chemat afară.

Flăcările se întindeau cu repeziciune.

— Trebuie să-l stingem.

— Petrică, tu urcă-te pe acoperiş. Noi vom căra apă.

Datorită intervenţiei pionierilor incendiul a fost stins la timp. Bătrînul le-a mulţumit din inimă. Apoi, copiii şi-au luat ghiozdanele şi, cu paşi grăbiţi, au pornit-o spre şcoală.

★

În recreaţie cei 4 pionieri au ajuns la şcoală şi în cîteva minute, despre motivul întîrzierii lor a aflat întreaga unitate. Dacă veţi trece vreodată prin această şcoală, despre fapta celor 4 pionieri veţi putea citi şi în jurnalul unităţii.

E. ROŞCA

(După o corespondenţă trimisă de **Gheorghe Boscovici**, instructor superior de la Şcoala de 8 ani, comuna Nucşoara, reg. Argeş).

DRAGI CITITORI, discuţia despre „Cum ne comportăm ?" continuă! Ce părere aveţi despre lucrurile relatate mai sus, precum şi în numărul trecut al gazetei, la rubrica „Cum ne comportăm ?" Ce alte aspecte ne puteţi povesti din clasele voastre? Vă rugăm să ne scrieţi cu toţii! Adresa noastră este: Bucureşti, Piaţa Scînteii, redacţia „Scînteia pionierului". Nu uitaţi să specificaţi pe plic: pentru discuţia „Cum ne comportăm ?"

Din viața pionierească

AJUTORUL LA ÎNVĂȚĂTURĂ

Invață bine, și ajută-l și pe tovarășul tău, iată un lucru a cărui importanță pionierii de la Școala de 8 ani nr. 2 din Turnu Severin o cunosc destul de bine. Nu-i clasă în care să nu fie organizat ajutorul la învățătură. Despre aceasta, ne-am propus să vă vorbim și noi astăzi.

Exemplul Roxanei

Totul a pornit de la niște note... proaste.

— Vezi, și astăzi cineva a luat un patru ! Trebuie să luăm măsuri !

— Știi ce ? Eu propun să discutăm la sfîrșitul orelor.

După cursuri, colectivul de conducere al detașamentului a cerut ca toți să rămînă în clasă. Primul a luat cuvîntul Mancaș Petre.

— Ce se întîmplă cu voi ? — s-a adresat el lui Breja Laurian, lui Tănase Nicolae și altora în cauză.

— Ne vine greu să învățăm. Eu, de exemplu, nu știu cum să învăț, nu am o metodă. Rezultatul : cînd sînt scos la lecție, nu pot da răspunsuri bune.

— Trebuie să-i ajutăm, spuse Popescu Roxana. Limba franceză e un obiect mai greu, dacă ne gîndim că abia am făcut cunoștință cu el. Aș putea să-mi fac lecțiile la franceză împreună cu Breja, Tănase și Ionescu.

Exemplul Roxanei a fost urmat și de alți pionieri. Lîrvănescu Marieta a promis că se va ocupa de Ghiță Maria ; o ajută să-și planifice timpul, să studieze organizat.

— De cînd învăț împreună cu Marieta — spune Ghiță — am făcut unele progrese. Pe lîngă notele de 5 și 6, acum am și note mai bune, de 7 și 8. Am să mă străduiesc și voi învăța și mai bine.

★

Ce s-a întîmplat cu Brihac și Păunescu

Cînd a început s-o ajute pe Brihac Felicia, Bojan Ileana din clasa a VI-a A s-a mirat foarte mult de ce Felicia nu-și lua notițe la ore, de ce venea la ea să învețe fără ca înainte să-și fi scris singură temele, ori măcar să fi încercat s-o facă. În plus, o rugase chiar să-i deseneze, spunîndu-i :

— Știi, eu nu mă pricep la desen de loc.

Bojan a cerut ajutorul tovarășei diriginte. În discuția organizată în clasă de colectivul de conducere al detașamentului s-a aflat că și alți pionieri procedează la fel. Vor ca ceea ce nu fac ei acasă în 3 ore să facă la colegul lor în 45 de minute.

— Scopul întrajutorării la învățătură este de a lămuri problemele mai grele, de a vă ajuta în ceea ce privește organizarea studiului. Ea nu poate suplini însă studiul individual, le-a spus atunci tovarășa dirigintă.

Cum proceda Păunescu Gheorghe ? El își făcea lecțiile de cu seară iar dimineața, cînd venea colegul său Osman, căruia trebuia să-i dea ajutor la limba romînă și limba franceză, îi spunea :

— N-am nici un chef de lecții, hai mai bine să ne jucăm !

Desigur că pionierilor nu le-a rămas indiferentă nici o astfel de atitudine. Acum, atît Brihac cît și Păunescu știu, prima — cum trebuie să primească ajutorul la învățătură, iar al doilea — cum să-l dea.

★

„Ajutorul" lui Moțica

Pionierii din detașamentul clasei a V-a C i-au dat lui Moțica Ștefan sarcina de a-l ajuta pe Sunei Constantin, dar nu s-au gîndit să cerceteze ce va urma. Să facem noi treaba asta, să vedem cît de conștiincios se achită Moțica de sarcina încredințată. Cînd vine Sunei la el, îi spune :

— Costele, hai să învățăm !

— Aș învăța, dar ce să mă obosesc și eu ! Dă-mi mai bine să copiez de la tine.

Alteori, replicile se inversează. Se întîmplă — ce-i drept, mai rar — ca și Sunei să aibă chef de învățat. Atunci însă nu are chef Moțica. Și astfel, cînd este scos la lecție, Sunei are temele făcute. Dar de știut, nu știe să răspundă.

— Să vedeți, am făcut problemele, dar le-am uitat !

Acesta este „ajutorul" pe care-l dă Moțica colegului său Sunei. Și așa înțelege Sunei să-l primească. El nu se gîndește că în viață nu va mai avea după cine să copieze ! Acolo unde va munci cîndva — într-o uzină, să zicem — va trebui să se bizuie pe cunoștințele sale. Dar aceste cunoștințe trebuie însușite încă de pe acum, ele sînt baza celor viitoare ! Ce fel de „bază" își alcătuiește Sunei ? Că doar n-o să copieze pînă la adînci bătrînețe după Moțica !

Pionierii de la Școala de 8 ani nr. 2 din Turnu Severin s-au ocupat de unele aspecte ale ajutorului la învățătură, dar nu au făcut totul. Astfel de „procedee" ca acelea ale lui Moțica și Sunei nu folosesc nimănui. Dacă activul pionieresc urmărea cu atenție felul în care se desfășoară ajutorul la învățătură puteau fi luate din timp măsuri. Nici acum însă nu-i tîrziu. Principalul este ca toți pionierii să înțeleagă că nici un fel de ajutor la învățătură nu este eficace, dacă nu se respectă studiul individual, care este baza însușirii temeinice a cunoștințelor.

R. BOGDAN

„ISTEAȚA"

Se numește Chira Maria, e pionieră și învață în clasa a V-a la Școala medie nr. 2 din Sighișoara. Are ea o pasiune a ei : desenul în ore. Dar știți, numai și numai în ore. E așa plăcut... Tovarășa profesoară explică, explică... Tu cu hîrtia în față, cu creionul în mînă, desenezi. Tot ce-ți vine în minte. Și, de ! Cîte nu-ți pot veni în minte în 50 de minute ! De pildă... Ați încercat să scrieți așa, frumos, caligrafic, cifra 8 ? E media Chirei la... purtare. Apoi, flori. E frumos să desenezi flori ! Uite și niște copii... bătîndu-se. De ce nu fac altceva ? Și ea se bate ! În recreații, după terminarea orelor ; cu băieții, cu fetele.

— Chira, i-a spus într-o zi Pop Emilia, președinta detașamentului, hai să învățăm împreună. Vrei ?

— Păi... dacă zici ! a răspuns fără chef Chira.

Acasă la Pop Emilia, Chira, după ce și-a transcris pe caiet cele două probleme de matematică pentru ora viitoare a început să-și împacheteze lucrurile.

— Plec, a spus scurt. Mă așteaptă mama...

— Păi nu i-ai spus că învățăm împreună ? a încercat Emilia s-o rețină.

— I-am spus ! Dar mă așteaptă ! La revedere.

Și s-a dus. Cu Aron Mariana, președinta grupei din care face Chira parte, s-a întîmpla[t] la fel.

— Plec ! a spus și aici.

— Te-ai supărat pe mine ? Te-am supărat cu ceva ? a întrebat-o Aron.

— Nu, dar plec. Mă așteaptă... mama !

— Păi eram cu tine cîn[d] i-ai spus că azi vom învăța împreună... — a mai încercat e[a].

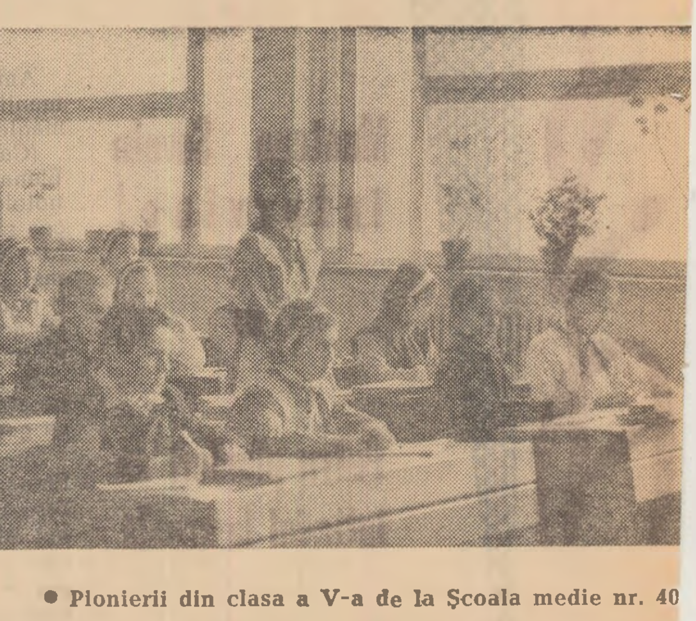
Pe toate le-a „păcălit". Uit[e] acum mi-aduc aminte de zical[a] celui care și-a furat singur c[ă]ciula. Zău așa ! Păi, c[...] ar rămas Chira corigentă la rom[î]nă și la matematică dacă nu [le] păcălea ? „Istețimea" ei i-a j[u]cat un renghi.

Cine s-a înșelat, Chira : Po[p], Aron, Bontea sau... tu ?

E. SKIBINSKI

● **Porumbul ? E o plantă pe care o cunoaște oricine ! [...] totuși, cîte lucruri noi nu afli despre el la ora de agricultu[ră] [...] asemenea acestor copii de la Școala de 8 ani din comu[na] Otopeni — București.**

● **Pionierii din clasa a V-a de la Școala medie nr. 40 [...] Capitală știu cît de important este să fii atent la oră, a[...] cînd vrei ca lecția să ți se întipărească bine în memorie.**

ÎN ÎNTÎMPINAREA PRIMĂVERII

Cînd, anul trecut, la expoziția pe oraș, micii naturaliști de la Școala nr. 9 din Craiova au obținut premiul I, nimeni nu s-a mirat. Știau cu toții că, indiferent de anotimp, vara, iarna sau primăvara, în timpul lor liber pionierii din această unitate muncesc cu pasiune pe lotul școlar sau în seră, și deseori merg chiar și la colectiviștii din Ghercești și alte comune din împrejurimile orașului. De la colectiviști, pionierii au învățat multe lucruri interesante, care i-au ajutat la întreținerea viei, a pepinierei și a întregului lot școlar. Astfel, pionierii au reușit să obțină de pe lot recolte de porumb, grîu, roșii, struguri, recolte care pe drept cuvînt au stîrnit admirația. Desigur că și în acest an ei vor să obțină recolte frumoase. Pentru aceasta pregătirile le-au început din timp. Răsadnițele au primit îngrășăminte și bălegar. În seră se experimentează de zor. O mare parte din experiențe sînt dedicate altoirilor (roșii pe ardei) care chiar de la primele încercări au dat rezultate bune, cît și crescătoriei de ciuperci, care se află în acest an la a doua recoltă. Membrii cercului, împreună cu tovarășa profesoară, au stabilit puterea de germinație a celor mai bune semințe ce vor fi folosite pe lot. Iată motivele pentru care primăvara este așteptată aici cu... brațele deschise.

Și micii naturaliști de la Casa pionierilor din orașul Turnu Severin se pregătesc cu grijă pentru primăvară. Acum, în perioada de iarnă, au petrecut multe ore în laborator. Cu toții au dat, bineînțeles, o mînă de ajutor la construirea serei ce va fi terminată în primăvară. Rezultatele observărilor științifice din laborator au fost trecute în jurnalul cercului. Multe dintre ele vor trebui avute în vedere la munca de pe lot. Pregătirile de primăvară au început cu cîteva vizite la gospodăriile colective din comunele Cerneți, Simian și Halînga. Aici, pionierii au urmărit mai ales pregătirile de primăvară ale colectiviștilor. Rezultatul acestor vizite a fost îngrășarea lotului cu îngrășăminte chimice, dintre care o mare parte primite de la colectiviști. Acum s-a făcut și planificarea culturilor pe lot, s-au pregătit chiar și tăblițele necesare. În livadă urmează să li se facă pomilor fructiferi o nouă „toaletă". Între secțiile „botaniști" și „zoologi" s-a pornit chiar și o întrecere, avînd drept obiectiv tot pregătirile temeinice pentru primăvară.

★

Se pare că pînă la venirea primăverii nu mai este mult timp. După cum ați văzut din cele două vizite făcute micilor naturaliști din regiunea Oltenia, aceștia se gîndesc încă de mult la ea. Lucru firesc. Recoltele viitoare cer pregătiri din timp, o muncă susținută.

R. ADRIAN

Cu mîinile tale

Dacă mergeți la Casa pionierilor din Constanța luna viitoare, în bibliotecă veți putea vedea un aparat de radio. Pe o tăbliță, veți citi: „Construit de pionierii Benea Ion, Filimon Cornel, Erol Nezir și Vlaicu Tiberiu".

Deunăzi, i-am găsit pe acești copii încă lucrînd la aparatul lor. Erau concentrați, dovedeau siguranță și pricepere. Dar să nu credeți că așa a fost de la început.

Cînd profesorul de la cercul de radiofonie le-a încredințat execuția unui aparat de radiorecepție, au fost toți entuziasmați. Au început să studieze împreună tehnica construcției aparatului, au avut discuții aprinse. Pînă la urmă au stabilit cu ce să înceapă și să termine lucrarea.

Aveau nevoie de multe cunoștințe, dar mai ales de voință, răbdare, dragoste de muncă.

Că nu-i ușor să construiești un aparat de radio s-a dovedit chiar de la început. Se punea întrebarea: în ce loc trebuie montate pe șasiu transformatorul de intrare și condensatorul variabil?

— Cred că condensatorul trebuie montat lîngă difuzor, spunea Tiberiu.

— Eu nu sînt de aceeași părere, exclama Benea. Părerea mea e să fixăm transformatorul lîngă difuzor!

— Benea are dreptate! intervenea profesorul. Dacă s-ar monta condensatorul variabil lîngă difuzor, atunci postul nu s-ar auzi clar. Ați înțeles, băieți?

Și lucrarea își relua cursul normal.

Filimon, Benea, Erol și Vlaicu lucrau cu perseverență. Greutățile le dădeau puteri noi. Se frămîntau, încercau, și dacă nu izbuteau o luau de la început!

Fiecare lipitură cu letconul, fiecare legătură de rezistență cerea atenție, răbdare.

Vlaicu Tiberiu lucra tocmai la o asemenea lipitură.

— Nu, nu se lipește așa, îi zise Filimon. N-ai văzut, atunci cînd am vizitat împreună șantierul naval, cum nenea Ion lipea rezistențele? Firele trebuie puse mai întîi cap la cap și apoi lipite!

Ei au văzut că numai prin învățătură și muncă pot căpăta cunoștințe noi, pot construi aparate ori cît de complicate ar fi ele.

Terminînd aparatul, vor putea spune că au învățat nu numai multe „secrete" ale tehnicii ci, mai ales, cît e de bine cînd reușești să construiești cu mîinile tale un obiect util, lucrat cum se cuvine.

NICOLAE BULGARU

La cercul de mîini îndemînatice al Casei pionierilor din Ploiești, copiii au avut o inițiativă frumoasă: să amenajeze un colț cu obiecte populare. Ideia le-a plăcut tuturor. Desigur, ceea ce și-au propus ei nu-i un lucru ușor, cere multă îndemînare și gust artistic, dar ei știu foarte bine că numai lucrînd vor putea învăța.

La Casa pionierilor din Sebeș

Înconjurată de zăpada albimaculată, Casa pionierilor din Sebeș mi s-a părut o adevărată căsuță din basm. Primii pași făcuți în interior nu mi-au dezmințit această părere. Dinspre o ușă se auzea: „...și cei șapte pitici tare o mai îndrăgeau pe Albă ca Zăpada!" Și pentru că ușa era întredeschisă, am privit. În jurul sobei, unde flăcările jucăușe își trimiteau scînteile spre horn, așezați pe scăunele, micii ascultători erau numai ochi și urechi. Va să zică nimerisem chiar în lumea basmelor! Glasul povestitorului fu întrerupt de „...unu, doi, trei. Așa, mîna întinsă pe bară!". Într-o sală apropiată erau, se vede, balerinele. Le-am părăsit și am urcat la etaj. Pe o ușă sta scris, cu litere mari: „Cercul de radio", pe altele — „Biblioteca", „Cercul micilor naturaliști", „Cercul mîinilor îndemînatice". Am aflat și ceva deosebit. Ca și părinții și frații mai mari, pionierii din Sebeș iubesc frumosul. Și pentru că în oraș există fabrica „Simion Bărnuțiu", cu specific de marochinărie, au înființat și ei un astfel de cerc. Douăzeci de pionieri, sub îndrumarea tovarășului profesor-maistru, confecționează frumoase cordonașe din piele și material plastic, tocuri pentru ochelari sau pentru piepteni, portvizite. Zamfir Anca, Radu Aurica, Kakner Horst și alții sînt printre cei mai pasionați. Și dacă peste ani voi trece din nou prin Sebeș și, printre celelalte vizite, voi merge și la „Simion Bărnuțiu", nu mă voi mira de loc dacă la panoul de onoare voi afla și pe unii din foștii membri ai cercului de marochinărie de la Casa pionierilor.

CRISTINA ANDREI

Trilul tău

desen de PUIU MANU

Trilul tău acum răsună
Ca un cîntec ce străbate
Printre crengi înmiresmate,
Unde vîntu-n viers te-ngînă.

Setea de azur și soare
Ce-ai avut în colivie
M-a-ndemnat dintr-o cutie
Să-ți fac casă primitoare.

Iar acuma cînd ascult
Cîntul tău de bucurie
Simt că inima mă-mbie
Și pe mine ca să cînt!

„8 MARTIE — ÎN CLASA NOASTRĂ" — desen executat de pionierul Ligi Gabriel, cl. a IV-a B, Șc. de 8 ani nr. 152 din București

Vis împlinit

Cînd s-a văzut singură lîngă ringul cu zeci și zeci de mosoare ce se învîrteau ameților, a simțit o oarecare îngrijorare: oare va putea stăpîni jocul îndrăcit al mosoarelor în jurul cărora se înfășura șirul firelor subțiri de bumbac?

Mai venise în secție, de multe ori — pe cînd era elevă la școala profesională. Dar acum era altceva: sosise prima zi de lucru, devenise muncitoare! Simțea nu numai mîndrie, dar și o mare responsabilitate.

Umbra de îngrijorare care o cuprinsese în primele clipe nu dură mult. Fetele din jur, muncitoare cu experiență, o înconjurară cu dragoste. Și curînd, însăși ea, tînăra Ana Buhuși, deveni cunoscută printre textilistele gălățene ca o muncitoare fruntașă. Mai mult, după luni de zile, însușindu-și cu pasiune tainele meseriei de a preface bumbacul în fire strălucitoare pentru țesături trainice, Ana le împărtășea cu dragoste și altor fete mai noi în secție din experiența sa. Deveni o muncitoare cu înaltă calificare. Așa se face că într-o zi fu chemată și i se încredință munca de ajutor de maistru. Poate că atunci, Ana Buhuși s-a îngrijorat din nou: oare, o să poată conduce și îndruma un întreg colectiv? Munca însuflețită i-a adus și de data aceasta satisfacție. S-au afirmat ca fruntașe alte textiliste — utemistele Constanța Haluș, Cibotaru Ruxandra, Bratu Elena... Alături de muncitoarele comuniste din fabrică a crescut și ea, și atîtea alte tinere textiliste!

La acestea toate se gîndea Ana Buhuși, deunăzi, cînd în jurul său era adunată atîta lume — tovarășele ei de muncă.

Acum, era mai emoționată ca oricînd. Acum, avea să i se împlinească cel mai frumos vis: acela de a fi primită în rîndul comuniștilor, direct, fără stagiul de candidată!

...Primind carnetul de partid, Ana Buhuși a întîlnit în strălucirea lui și strălucirea altor clipe emoționante, strălucirea carnetului roșu de utemist, precum și a cravatei roșii de pionier, pe care a purtat-o cu cinste, cu ani în urmă, pe vremea cînd era școlăriță!

AL. DINU IFRIM

Crescătoarea de păsări

Nu, n-a visat să devină crescătoare de păsări. Îi plăcea mai ales munca la cîmp și la grădina de legume. Dar conducerea gospodăriei a hotărît să pună pe picioare sectorul avicol. Și atunci, Floarea a fost trimisă să muncească la ferma de păsări. Dacă i-a fost greu la început? Oho! Și încă cum! Păi, ce, e lucru de glumă să porți de grijă la cîteva mii de păsări? Dar n-a dat înapoi. Zile și nopți de-a rîndul era la fermă, printre miile de ghemotoace cărămizii — puii gospodăriei. Toamna, cînd s-au făcut socotelile, s-a dovedit că ferma de păsări, puii crescuți și îngrijiți de Floarea aduseseră gospodăriei un venit de cîteva zeci de mii de lei.

La începutul lunii martie, o dată cu Ziua internațională a femeii, Floarea Dragu sărbătorește un an de cînd muncește la ferma de păsări a gospodăriei colective din Scărișoara, raionul Caracal. Am întîlnit-o zilele trecute în sediul organizației de partid. Sosise tocmai atunci de la recenta consfătuire a crescătoarelor de păsări ce avusese loc la București. Cu un caiet voluminos pe genunchi și cu un creion în mînă, explica de zor.

— ...O să avem nevoie de multă untură de pește. Și de morcovi la fel. Apoi, orz încolțit. Știți cît ne trebuie pentru cele 11 000 de păsări pe care le vom crește anul acesta? Tone întregi!

Și se apucă din nou să socotească, să explice ce a învățat la consfătuire, ce construcții mai trebuie amenajate la fermă, care sînt alimentele cele mai hrănitoare pentru păsări și cîte altele.

— Ei, bată-te norocul! zîmbi secretarul de partid, cu ferma de păsări o să avem de lucru serios. Dar să n-ai nici o grijă. O să te ajutăm!

Voiam s-o mai întreb pe Floarea dacă s-a obișnuit cu noua ei funcție, dacă-i place munca de crescătoare de păsări. Dar nu mai avea rost. Preocupările ei actuale erau cel mai bun răspuns la întrebare.

MIRCEA ANDREI

Fata de la volan

— Smaranda? Vine din urmă, îmi spune bucuros un șofer vîrstnic, pe care-l întrebasem de fată. Acuși trebuie să sosească, e la a patra mașină!

Număr autobuzele: primul, al doilea, al treilea, al patrulea...

Se zărește apărînd de după colț, lunecînd parcă pe asfaltul neted, pe sub crengile aleii spuzite cu zăpadă.

Călătorii urcă și coboară grăbiți, se duc care încotro, la locurile lor de muncă, după cumpărături, în magazine, la cinematograf.

Smaranda Boiangiu, căci așa o cheamă pe utemista despre care e vorba în rîndurile de față, își aruncă privirea la ceasul fixat alături de felurite cadrane, rînduite pe tabloul de comandă de lîngă volan.

— E cea mai mare bucurie a mea să știu că duc călătorii la ora exactă, la destinație, mi-a zis ea bucuroasă.

Am întrebat-o cînd a îndrăgit meseria de șofer.

— De mult... De cînd mă lua tata cu el în mașină și-mi arăta orașul — știți, și el e șofer!

Și după o clipă de tăcere a continuat:

— Desigur, sînt puține fete șoferițe, că nu-i atît de ușor să conduci o mașină. Ba unii spun că nu-i pentru fete o asemenea meserie. Nu-i adevărat — e o meserie plină de răspundere, frumoasă!... Cunosc toate străzile, de la un capăt la altul, Calea Griviței, Bulevardul Bălcescu, Șoseaua Ștefan cel Mare — pe unde nu am dus călători cu mașina!

Sub ochii mei s-au înălțat construcțiile, orașul. Oare nu-i un motiv în plus să-mi îndrăgesc meseria?!

AL. PROFIRIU

S-a întîmplat pe malul Argeșului

După viscol și îngheț, vremea s-a mai încălzit. Zăpada a început să se topească. În cîteva rînduri a căzut și o ploaie deasă. Apele Argeșului s-au umflat peste măsură.

„Nu-i nimic, și-a spus Nicolae Ion din Podăreni, valurile se vor duce la vale".

Casa lui se afla în afara satului, pe malul rîului, într-un loc mai jos. Dar iată că apele au continuat să crească și Argeșul a început să se reverse în luncă. Peste noapte, Nicolae s-a pomenit înconjurat de valuri și sloiuri. Nu mai avea nici o cale de acces spre uscat. Îngrijorarea lui creștea o dată cu apele învolburate. Acum, nu numai casa era în primejdie, ci însăși viața lui, a copilului și a nevestei. Cum să scape de acest puhoi în neîntreruptă revărsare?

Dinspre sat a prins să răzbată pînă la el o larmă surdă. Un grup de oameni care văzuseră revărsarea rîului venea în fugă spre locul inundat. Alergau sătenii în ajutorul lui. A fost însă cu neputință. Cu barca nu se putea trece printre sloiurile împinse repede de valuri. Șuvoaiele reci creșteau cu iuțeală. Pe țărm, gospodarii satului se agitau. Nicolae Ion și-a dat seama că era într-o situație destul de gravă.

— Nu-l vom lăsa acolo. Să telefonăm la raion!

Președintele sfatului popular din Corbii Mari, de care aparține satul Podăreni, a telefonat la sfatul popular raional. De acolo au venit urgent tovarăși din partea comitetului raional de partid și a sfatului popular al raionului Titu.

— Îl vom salva cu elicopterul. Să cerem ajutor Bucureștiului.

În așteptare, peste întinderea de ape și pămînturi s-a lăsat liniștea. Cînd văzduhul a duduit, oamenii și-au ridicat capetele. Elicopterul s-a rotit calm, apoi a coborît lîngă casa lui Nicolae. El și ai lui au fost salvați. Au fost readuși în mijlocul sătenilor.

Într-un moment greu, colectivistul Nicolae Ion a simțit ajutorul hotărît al organelor de partid și de stat, al tovarășilor săi de muncă. A simțit alături de el solidaritatea caldă a colectiviștilor, forța colectivă care l-a scăpat de primejdie.

T. DUMITRU

Zi de sărbătoare

Duminică, 3 martie 1963. O dată cu zorii zilei, s-au revărsat peste satele și orașele raionale o atmosferă veselă, sărbătorească.

Mînă în mînă cu cîntecul și voia bună, tineri și bătrîni se îndreptau în grupuri spre secțiile de votare. Milioane de cetățeni mergeau să dea votul lor pentru alegerea deputaților în sfaturile populare.

În acest an primăvara se pare că a cam întîrziat. Frigul mai menține zăpada, întinsă ca o pătură albă. Dar, de jur-împrejur, se simte primăvară mai adîncă, mai proaspătă, mai plină de conținut : este primăvara patriei noastre înflorită în semnele noi, pretutindeni vizibile. În numeroasele construcții noi, case de colectiviști, cămine culturale, cinematografe sătești, dispensare, blocuri muncitorești etc. O primăvară înflorită în largile rețele electrice care se întind și peste satele Bărăganului, și peste dealuri, și peste satele odinioară ascunse, pierdute în văgăunile de munte dar acum legate prin drumuri și șosele largi, de viața întregii țări. Este o primăvară revărsată din plin, cu toată strălucirea ei în viața nouă a oamenilor muncii.

S-au dus cetățenii la vot dis-de-dimineață, dornici să fie primii care să-și exprime încrederea și recunoștința lor față de statul nostru socialist, față de conducătorii noștri, față de partid. Merg dis-de-dimineață, dar nu mai înainte de a fi trecut pe la sediul gospodăriei, și pe la locurile unde știu că avutul lor colectiv, păsări și animale, stau bine îngrijite în adăposturile lor noi construite cu grijă și pricepere.

Prin ferestre deschise se aud aparatele de radio și, în multe curți, obișnuitul zgomot al motoretelor ce se pregătesc de drum. După votare, oamenii se duc la o rudă sau la un prieten să petreacă .

Echipele culturale ale artiștilor amatori trec dintr-o comună într-alta. Schimb de experiență? Poate! Dar, desigur, și mîndria legitimă a fiecărui sat care vrea să arate vecinilor cum se manifestă arta lor. Merg cetățenii să voteze, bucuroși și mîndrii de realizările lor, grăbiți, dar nu atît de grăbiți încît să nu se oprească o clipă să stea de vorbă cu medicul comunei, cu agronomul sau cu veterinarul. Cei tineri zîmbesc, salută și-și văd de drum în ritmul cîntecelor și al acordeonului. Pentru ei e firesc să fie așa. Cei vîrstnici își amintesc cu amărăciune de alegerile din trecut cînd, în zilele de votare, întîlneau în drumul lor nu cîntec și voie bună ci „electori" cu bîta în mînă, jandarmi patrulînd.

Cine-și amintește de acestea, se scutură ca de un vis rău, se uită în jurul său și, mulțumit de ceea ce vede azi, calcă voios și hotărît spre centrul de votare unde votează pentru această primăvară nouă, pentru viața lor luminoasă.

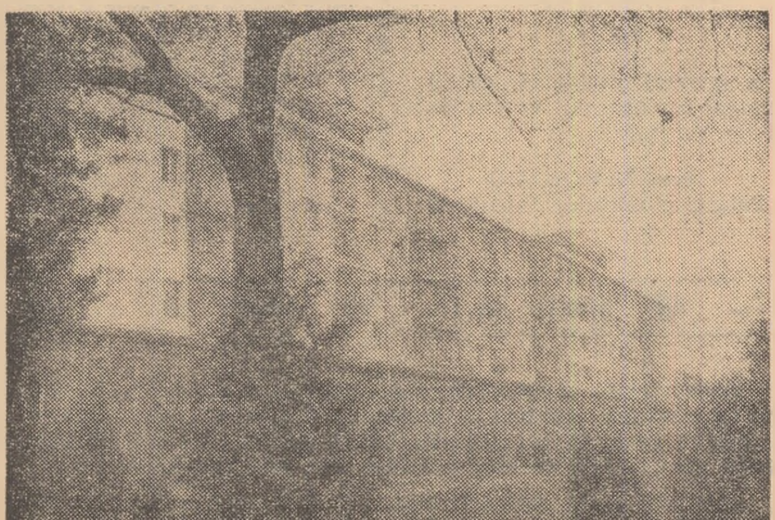
„ÎNSERARE ÎN PORT" — linogravură de graficianul bulgar Iuli Mincev

In prag de primăvară

Vîntul șuiera năprasnic. Gerul, mai ales dimineața și seara, continuă să cutreiere cîmpurile, semn că iarna, deși bătrînă și cu mantia de nea tot mai peticită, nu se îndură să ne părăsească. Dar primăvara îi bate la ușă insistent. Peste zi, soarele își arată tot mai des zîmbetul sclipitor, gerul slăbește în puteri, iar pămîntul respiră parcă ușurat.

...Sîntem în cîmpia Dobrogei, nu departe de Mangalia, la Gospodăria agricolă colectivă „Vasia Vasilescu" din comuna 23 August. Și aici, ca pe întreg cuprinsul patriei în aceste zile, colectiviștii lucrează de zor. Ei vor să pregătească toate condițiile pentru ca la primul semn al primăverii să poată ieși cu toate forțele pe cîmp. La atelierul de fierărie și rotărie, ciocanele nu stau o clipă. Meșterii fac ultima revizie atelajelor. Semănătorile, tăvălugii, grapele, sînt puse la punct de mult. Treizeci de căruțe, reparate, unse, sînt gata și ele. Acum, fierarii Vasile Milea, Gheorghe Bucur și ceilalți zoresc la reparatul ultimelor căruțe din cele 40 pe care le are gospodăria. La magazie, aceeași activitate intensă. Alături de alți colectiviști, utemistele Gheorghița M. Ion și Rădița Trușcă selectează sămînța pentru culturile din primăvară : ovăz, borceag, mazăre. Zeci de tone de sămînță, aleasă cu grijă și atenție, așteaptă să fie puse peste cîteva zile sub brazdă. Autocamioanele gospodăriei sînt și ele mereu pe drumuri. Cînd la Constanța, cînd la Mangalia după diverse materiale, după sămînță de porumb mai de soi. Pentru legumicultorii gospodăriei, însă, primăvara a sosit de mult. În răsadnițe s-au semănat deja cîteva mii de fire de roșii și varză timpurie. Acum, aici, se pregătesc paturi calde pentru alte legume timpurii. Dumitru Novac, Ștefan Gheorghe, Dadu Lungu, Mustafa Negeai, cară gunoi cu remorcile. Ion Stan, Ion Păun, Rada Pîrvu, Elena Drăguț, Ioan Guinea și încă vreo 20 de colectiviști tineri și vîrstnici pregătesc ramele, geamurile, rogojinile pentru noile răsadnițe. Brigadierul legumicol, comunistul Ștefan Ion se oprește o clipă locului și privește animația din jurul său. Oamenii sînt veseli, , cîntă dar muncesc cu tragere de inimă. Peste cîteva zile, animația aceasta, voioșia muncii de aici se va auzi pe întreg ogorul colectivei, căci peste cîteva zile, va începe marea bătălie pentru belșugul recoltei din acest an, bătălia muncilor agricole de primăvară.

I. ANDREI

Ca pretutindeni în patria noastră, și în orașul Pitești s-au ridicat numeroase construcții noi.

Ce se întîmplă în Irak?

La 14 iulie 1958, poporul irakian, răsculat, a doborît regimul reacționar al lui Nuri Said. În urma revoluției populare victorioase, a venit la putere un guvern condus de generalul Kassem iar Irakul a fost proclamat republică.

Împotriva monarhiei s-au ridicat în acele zile grele Partidul Comunist din Irak împreună cu alte partide, exprimînd, la un loc, interesele celor mai largi pături ale populației.

Cu timpul însă, Kassem, nesocotind revendicările democratice ale maselor populare, nu i-a exclus din aparatul de stat pe funcționarii birocrați și reacționari care slujiseră și vechiul regim monarhic a interzis activitatea liberă a sindicatelor muncitorești, a dizolvat miliția muncitorească revoluționară, a început să-i prigonească pe comuniști.

Toate acestea au îndepărtat masele populare de conducerea statului și au permis ca, la 8 februarie 1963, regimul lui Kassem să fie răsturnat de o lovitură de stat ultrareacționară. Chiar din primele ore ale venirii lor la putere, reacționarii s-au năpustit cu o cruzime de fiară asupra eroicului Partid Comunist din Irak. Sute și sute de comuniști, luptători pentru pace și oameni cu vederi progresiste, copii și soții ale acestora au fost uciși mișelește pe străzi, ,la ei acasă sau în beciurile poliției.

În declarația sa, C.C. al P.M.R. exprimînd sentimentele poporului romîn care și-a manifestat întotdeauna solidaritatea cu lupta poporului irakian pentru independență națională și progres social, „condamnă cu hotărîre acțiunile de exterminare a comuniștilor, democraților, patrioților irakieni".

Opinia publică democratică din lumea întreagă este profund indignată și neliniștită de masacrele efectuate de regimul ultrareacționar instaurat în Irak. Din toate colțurile lumii sosesc la Bagdad proteste pline de mînie care cer încetarea exterminării celor mai buni fii ai poporului irakian — comuniștii.

Elevii Mustață Ion, de la Școala de 8 ani din Gogești, regiunea Galați și Marinescu Dumitru, de la Școala de 8 ani din Murgești, regiunea Argeș ne întreabă CARE SÎNT ORAȘELE AȘEZATE LA CEA MAI MARE ALTITUDINE ȘI CELE MAI MICI MĂRI DE PE GLOB.

Orașele așezate la cea mai mare altitudine de pe glob

Tok Gialung — **orășel așezat în vestul Tibetului (regiune autonomă din sudul R.P. Chineze) la altitudinea de 4 977 m nu departe de izvoarele fluviului Ind.**

Gartok — **altitudine 4 467 m, așezat în Tibetul de vest, avînd sub 100 000 de locuitori.**

Oruro — **așezat la 3 706 m altitudine, în vestul Boliviei, la nord de lacul Poopo, pe malul rîului Desagnadero. Are 75 464 de locuitori.**

La Paz — **așezat la 3 698 m altitudine, în vestul Boliviei, lîngă lacul Titiqaca. Este orașul de reședință al guvernului Boliviei, deși capitala este oficial la Sukre (alt. 2 850 m.) Are 339 279 de locuitori.**

Lhasa — **așezat la 3 658 m altitudine, în sud-vestul R.P. Chineză, regiunea Tibet. Are 170 000 de locuitori.**

Cusco — **așezat la 3 496 m altitudine, în sudul statului Peru (Americ de Sud) între munții Anzii occidentali și orientali. Are 68 483 de locuitori.**

Bogota — **capitala Columbiei (America de Sud) așezată la 2 640 m (adică cu 100 m mai sus decît vîrfurile Negoiul și Moldoveanul din țara noastră).**

Addis-Abeba, **capitala Etiopiei (Africa), așezat în centrul țării, la 2 445 m altitudine. Are 600 000 de locuitori.**

Mexico, **capitala Mexicului, așezat la 2 261 m altitudine, în podișul Mexic. Are 4 636 000 de locuitori.**

PREDEAL — **(R.P.R.) așezat la 1 040 m altitudine.**

Cele mai mici mări de pe glob

Cea mai mică mare (de fapt un mic lac) de pe glob este Marea Moartă **cu o suprafață de 980 km², așezată la granița dintre statele Israel și Iordania (Asia de sud-vest). Are nivelul apei mai jos decît nivelul maritim cu 392 m.**

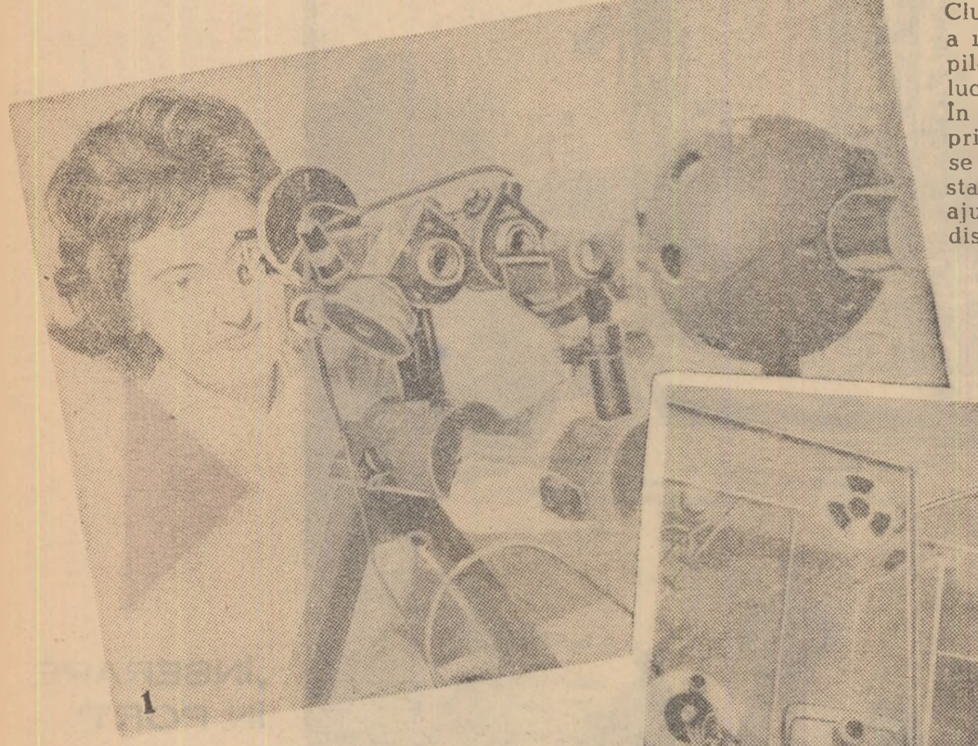
Marea Marmara **cuprinsă între Turcia asiatică și Turcia europeană, făcînd legătura între Marea Neagră și Marea Mediterană, prin strîmtorile Bosfor și Dardanele. Are 11 000 km², adîncimea maximă 1 350 m și adîncimea medie 357 m.**

Marea de Azov **(nordul Mării Negre), cu o suprafață de 38 000 km², adîncimea maximă 14 m, iar cea medie 9 m.**

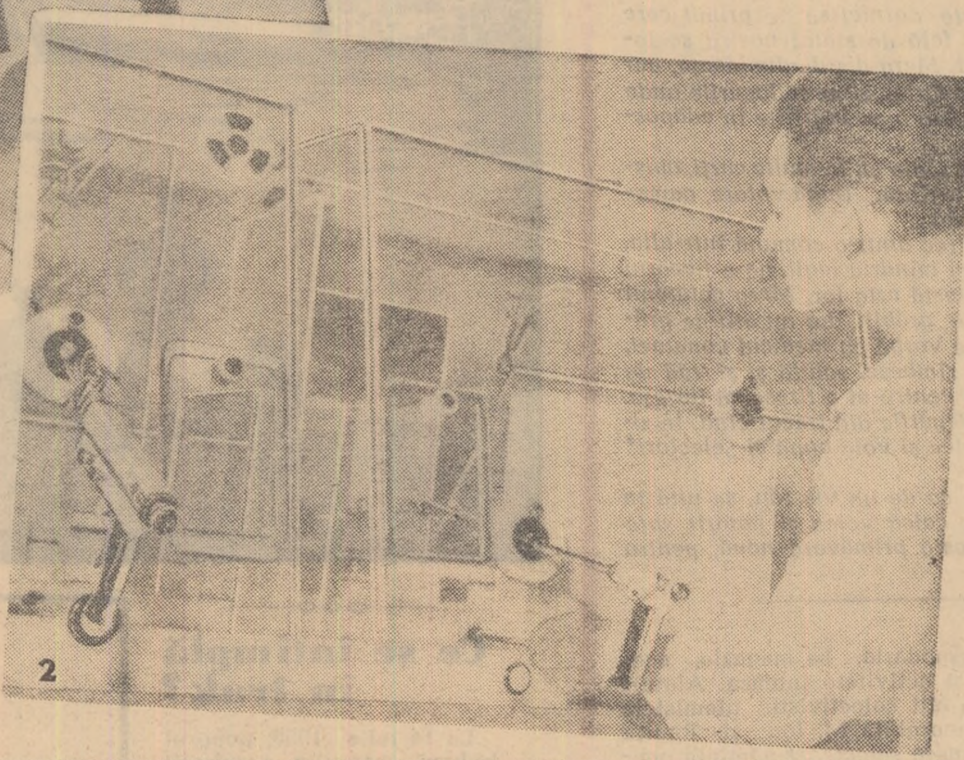
În Uniunea Sovietică, în urma marilor lucrări pentru electrificarea țării și transformarea naturii, s-au construit barajele hidroenergetice de pe Volga și Don care au dat naștere unor întinse lacuri — adevărate mări artificiale — ca Timleanskaia **(de pe Don) și** Kuibișev **(de pe Volga).**

Prof. M. BUDACU

1

2

În altă secţie, la laboratorul de radiochimie, cu ajutorul unei nişe, (foto 2) construită la întreprinderea „Electrometal" din Cluj, tehnicianul chimist Gheorghe Alecu face prima diluţie a izotopilor radioactivi, adică micşorează concentraţia izotopilor deoarece numai astfel se poate lucra cu ea. La nişe se lucrează de la distanţă cu ajutorul unor telepipete automate. În partea dreaptă, în spatele unui ecran de plumb, se face prima diluţie. Mai departe, cu ajutorul unei oglinzi mobile ce se manipulează dinafară, se transportă recipientele cu substanţă radioactivă în partea din stînga a nişei, unde, tot cu ajutorul unor telepipete, se pun preparatele radioactive pe discuri de aluminiu, iar radioactivitatea lor se măsoară cu ajutorul unor aparate speciale.

Poate că aţi auzit vorbindu-se de Institutul de Cercetări Chimico-Farmaceutice. Şi, desigur că fiecare dintre voi a şi văzut acasă, sau în altă parte, diferite medicamente. Aflaţi deci că multe dintre ele s-au născut aici, în acest institut, în secţiile lui de biosinteză şi farmacodinamie sau în laboratoarele de microbiologie şi îmbătrînire specială. Şi tot aici, se controlează şi calitatea lor. Tovarăşa Mariana Popa, de pildă, (foto 1), cu ajutorul unui spectrofotometru controlează printre altele, calitatea vitaminelor A şi B^1.

Cercetător ştiinţific la 15 ani

Ce-l poate pasiona pe un băiat la 11—12 ani? Filatelia, porumbeii, romanele lui Efremov sau Conan Doyle, traforajul...

Dar matematica sau fizica? Ele sînt prea puţin „romantice". Dar ce să mai vorbim: uneori chiar şi tabla înmulţirii pare dificilă dacă nu te ajută învăţătorul sau părinţii. Dar la vîrsta de 11 ani, Volodea Mazepus s-a pasionat de matematică. Şi parcă, recunoscătoare pentru curajul băiatului, această ştiinţă grea şi-a deschis în faţa lui lumea tainică şi interesantă a formulelor.

Vladimir Mecislavovici Mazepus şi Vera Gheorghievna Baranova — părinţii lui Vova — sînt ingineri cu experienţă şi totuşi nu l-au mai putut ajuta pe fiul lor cînd el s-a încumetat în sferele matematicii superioare. În timp ce copiii din aceeaşi clasă cu Volodea învăţau fracţiile, Volodea se ocupa de integrale, a găsit o metodă proprie de rezolvare a unor calcule diferenţiale. Apoi a venit rîndul fizicii. Şi băiatul s-a pasionat de ea şi mai mult. Absolventul de 7 clase nu numai că a visat la noi descoperiri ştiinţifice, dar a şi muncit pentru aceasta. Alături de manualele de istorie şi geologie, pe masa sa au apărut monografiile celor mai de seamă fizicieni din lume... Meditatorul şi îndrumătorul lui V. Mazepus, docentul Institutului pedagogic din Sverdlovsk, D. I. Panner, l-a pregătit pe tînărul său prieten pentru Olimpiada şcolară de fizico-matematici din Siberia. El a obţinut premii atît pentru rezolvarea problemelor de fizică, cît şi a celor de matematică.

Oamenii de ştiinţă de la filiala din Siberia a Academiei de Ştiinţe au acordat atenţie băiatului din Ural. La vîrsta de 15 ani, după ce a terminat 10 clase, Volodea a fost primit la unul din laboratoarele Institutului de fizică nucleară din Sverdlovsk. Tînărul, mai bine-zis micul cercetător ştiinţific, urmează cursurile fără frecvenţă ale universităţii din Novosibirsk.

Vorbind despre dărnicia naturii, despre talentele acestui băiat, trebuie amintit neapărat şi faptul că, deşi V. Mazepus are doar 15 ani, el este de statură uriaşă — 1,87 de m! Este puternic şi bine făcut, un schior pasionat şi un înotător excepţional. Volodea este totodată şi un pianist înzestrat. Acum ia lecţii de compoziţie: a şi compus cîteva preludii, mazurci şi două sonate...

A. POLEAKOV
(După revista „Ogoniok")

Să învăţăm să construim un acvariu (II)

Care dintre voi, copii, nu ar vrea să admire minunata împărăţie a adîncurilor mărilor, în care se văd rătăcind peştişori argintii, bruni sau aurii, printre algele verzi din apă? Tainele acestor adîncuri le puteţi avea mai la îndemînă, sub ochii voştri, creîndu-vă cu forţe proprii... mări şi oceane în miniatură! Cum? Construindu-vă un acvariu. Pentru aceasta avem nevoie de următoarele materiale: tablă

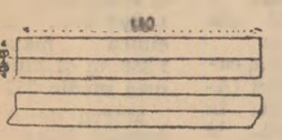

Fig. 1

galvanizată (de preferinţă); vinclu din tablă fier cornier sau aluminiu; sticlă de 2 mm grosime; chit special pentru apă; cositor (în cazul executării lui din tablă galvanizată); nituri (în cazul executării din vinclu de aluminiu); sudură (în cazul executării lui din fier cornier). Ca unelte folosim: foarfecă pentru tăiat tablă; fierăstrău pentru tăiat metale (bonfaer); cleşte patent; dispozitiv pentru îndoit tablă; ciocan de li-

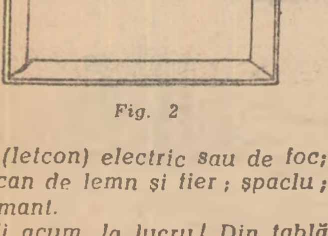

Fig. 2

pit (letcon) electric sau de foc; ciocan de lemn şi fier; şpaclu; diamant.

Şi acum, la lucru! Din tablă galvanizată de grosime 0,5—1 mm tăiem fîşii late de 40 mm şi lungimile după dimensiunile de mai jos. Aceste fîşii vor fi îndoite la jumătate formînd un unghi de 90° (fig. 1). Cu bucăţile de vinclu rezultate vom construi în primul rînd două

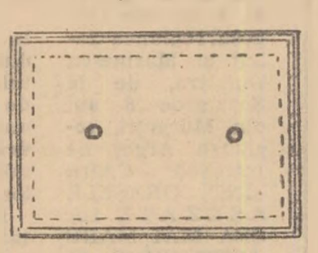

Fig. 3

rame la lungimea şi lăţimea dorită (acestea se vor îmbina prin cositorire (fig. 2). Rama de jos va fi prevăzută cu un fund de tablă, la care se vor da una sau două găuri (nu prea mari) pentru a fi eliminat aerul în timpul

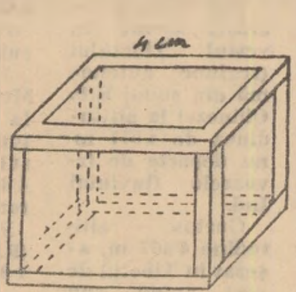
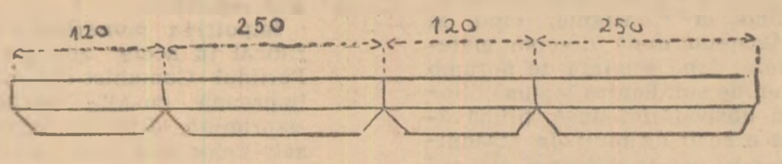

Fig. 4

montării geamului (fig 3). Legătura ramelor (de jos şi de sus) se va face prin patru bucăţi de vinclu (tot din tablă) egale cu înălţimile dreptunghiului, care se îmbină prin cositorire (fig. 4). Dimensiunile unui astfel de acvariu pot ajunge pînă la lungimea de

300 de mm, lăţimea 200 de mm, iar înălţimea — 250 de mm. În cazul de faţă acvariul se va construi avînd următoarele dimensiuni: lungimea 250 de mm, lăţimea 120 de mm, iar înălţimea de 180 de mm. Pentru executarea ramelor, este mai bine a se confecţiona un vinclu lung de două ori faţă de lungimea acvariului şi de două ori faţă de lungimea acestuia, decupîndu-se la distanţele respective numai atît încît, prin îndoirea vinclului, să formeze un unghi de 90° (fig. 5). Avînd scheletul întregului acvariu, putem trece la tăierea geamurilor după dimensiunile acestuia. Geamul trebuie să aibă cel puţin 2 mm grosime Sticla se prinde cu ajutorul chitului, pe care-l preparăm astfel: luăm 10—20 gr miniu de plumb, 30 gr ulei de in fiert şi 10 gr praf de cretă. Acestea se amestecă bine pînă se obţine o pastă destul de consistentă (chitul). Cum se montează geamurile? Se dă un strat de chit pe rama de jos, aplicîndu-se geamul (fundul) care se apasă bine cu degetele, însă pe margini, nu la mijloc, fiind pericol de spargere (fig. 6). Repetăm operaţia pentru pereţii laterali (lungimile acvariului) şi lăţimile.

O dată montaţi toţi pereţii, se ia un şpaclu (o bucată de tablă sau carton mai tare) şi se nivelează chitul în părţile exterioare de-a lungul vinclului

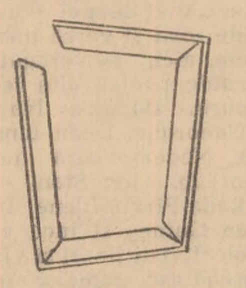

Fig. 5

(ramei). Se lasă acvariul 2—3 zile pentru uscarea chitului, după care se umple cu apă pentru a-l verifica dacă curge sau nu.

Dacă nu curge, se va pregăti astfel ca mediul de viaţă să fie asemănător cu cel din natură.

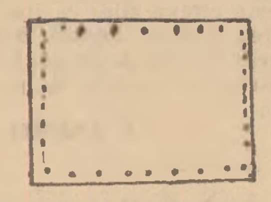

Fig. 6

În această problemă, cereţi ajutorul profesorului vostru de ştiinţe naturale.

Prof. N. DOGARU
Palatul pionierilor, Bucureşti

Ştiaţi că ?... • Ştiaţi că ?... • Ştiaţi că ?... • Ştiaţi că ?... • Ştiaţi că ?...

...greutatea Pămîntului creşte în fiecare zi? Aceasta se datoreşte meteoriţilor, care trecînd prin atmosferă, ajung pînă la scoarţa terestră, meteoriţi care, în general, nu-s mai mari ca gămălia unui ac şi a căror cădere nu poate fi sesizată decît cu aparate speciale.

...pe teritoriul U.R.S.S., în 1908, a căzut marele meteorit tungus? La intrarea sa în atmosferă s-a produs un cutremur ce s-a simţit pînă la mari depărtări.

...aproximativ 2 000 dintre meteoriţii care cad în fiecare an sînt de mărimea unui bob de mazăre sau chiar mai mari? Aceasta fără să se ia în consideraţie bolizii uriaşi, care pot ajunge uneori pînă la zeci de tone greutate, dar care cad foarte rar.

...cel mai mare meteorit care s-a găsit este meteoritul de fier din Goba (Africa), care cîntăreşte 60 de tone?

...în mod normal s-a calculat că într-o oră cad trei meteoriţi în fiecare cerc cu o rază de 100 de km?

O ANIVERSARE EMOȚIONANTĂ

E din nou primăvară. Soarele a început să încălzească pămîntul cu mai multă putere. În curînd, întreaga natură va reînvia. O dată cu sosirea primăverii, sărbătorim ziua de 8 Martie — Ziua internațională a femeii. Această zi e închinată tuturor femeilor, mamelor, educatoarelor, tuturor acelora care ne înconjoară cu dragostea și căldura lor, acelora care veghează zi de zi ca noi să creștem voinici și bine pregătiți pentru viață.

Pentru această zi pionierii și școlarii din patria noastră pregătesc multe programe artistice, cadouri, organizează vizite la locul de muncă al mamelor, pregătesc cadouri.

La Școala de 8 ani din Colacu, comuna FUNDUL MOLDOVEI, raionul Cimpulung Moldovenesc, pionierii pregătesc un program artistic la care își vor invita mamele și tovarășele profesoare. Pionierele Hirciog Georgeta, Onofriciuc Elena, Șuiu Maria și altele învață cîte o poezie pe care o vor recita cu acest prilej. După serbare, pionierii vor înmîna invitatelor mici daruri: lucruri de mînă executate de ei și cărți.

Asemenea pionierilor de la Școala de 8 ani Colacu, se pregătesc și pionierii de la Școala de 8 ani nr. 10 „Emilia Irza" din CAPITALĂ. Școlarii clasei I F au pregătit cîte o surpriză și tovarășei educatoare de la căminul de zi din apropierea școlii unde, înainte de a împlini vîrsta de șapte ani, au mers mulți dintre ei. Școlari ca Tache Dan, Bratu Petruța, Popescu Alexandru, Cibu Ileana și alții pregătesc încă de pe acum mici cadouri. În dimineața zilei de 8 Martie, o delegație de școlari, printre care și ei, vor înmîna tovarășei educatoare de la cămin buchețele de flori și alte daruri lucrate de ei. Revederea cu tovarășa educatoare le dă încă de pe acum multe emoții.

Am în față, printre alte scrisori, și pe aceea a pionierei Dinea Viorica, din clasa a VI-a A de la Școala medie din HUEDIN. Pentru ziua de 8 Martie a scris o poezie. Iată o strofă:

**„Mamă dragă, mama mea,
Astăzi este ziua ta,
Ți-am adus și eu ceva:
Un buchet de ghiocei
Adunați de mîna mea".**

Vă închipuiți, dragi prieteni, cît de bucuroasă va fi mama Vioricăi cînd va citi poezia fiicei sale. La fel ca mama Vioricăi se vor bucura și alte femei. Să le urăm, așadar, tuturor un **„La mulți ani"** din inimă și succes în munca lor de zi cu zi.

RODICA

S P O R T

Handbalistele din Petroșeni

Cu cîțiva ani în urmă, profesorul de educație fizică Eugen Bartha, de la Școala sportivă de elevi din Petroșeni crease o echipă feminină de handbal în 7. Profesorul își antrena jucătoarele cu multă pricepere și ele perseverau, dorind ca în următoarele competiții să se situeze în categorii superioare! Prin muncă neobosită, dorința lor s-a împlinit. A fost prima echipă școlară care a debutat în categoria „A" de handbal în 7 în urmă cu doi ani.

Deși succesul a fost important, jucătoarele nu au făcut greșeala de a crede că au atins perfecțiunea. Dimpotrivă, s-au hotărît să se antreneze cu și mai multă perseverență. Făceau încă multe greșeli tehnice și tactice. După multe antrenamente, fetele și-au îmbunătățit tehnica de joc, voința de luptă a crescut, echipa a căpătat și mai multă omogenitate.

Cu toate acestea, la întîlnirile din anul trecut jucătoarele n-au fost lipsite de emoții. În primul meci susținut cu „Vestitorul" București, au obținut o victorie binemeritată. Și-au învins adversarele cu scorul de 11—7, dar în întîlnirile ce au urmat au avut și momente mai dificile. Deosebit de greu a fost meciul cu „Constructorul"— Timișoara care s-a terminat la egalitate: 9—9.

Fără îndoială că succesele înregistrate de echipă pînă acum sînt cu atît mai însemnate cu cît ele au fost obținute în fața unor echipe puternice. Nu întîmplător echipa ocupă locul 6 în „A", seria a II-a.

Pregătirile continuă și în prezent cu aceeași perseverență și tragere de inimă. Jucătoarele muncesc cu sîrguință și cu modestia care le caracterizează.

Două dintre ele, cele mai bune jucătoare sînt și... prietene. Prietenia lor datează de cînd sînt colege de școală, adică de 11 ani! De atunci stau în aceeași bancă! Se numesc Nemeș Magdalena și Eisler Clara. Amîndouă sînt în clasa a XI-a B. De fapt, toate coechipierele sînt bune colege și prietene.

Așa se explică într-un fel și victoriile repurtate. Nu uităm însă voința și perseverența profesorului care le antrenează și le înarmează cu cunoștințe tehnice de joc, corespunzătoare nivelului categoriei „A".

N. B. PAVEL

În timpul liber

În mijlocul sălii sînt aliniate perfect zece mese de șah. Încordați, cei douăzeci de concurenți stau aplecați asupra pieselor și... gîndesc! În jur, asistenții, care nu sînt alții decît pionierii din aceeași grupă sau același detașament cu cei care joacă. Prin semne ei aprobă jocul celui preferat, apoi se duc la o altă masă, se reîntorc. Aici are loc concursul de șah al unității. În altă sală, și în același timp, se joacă ping-pong. Graficul arată că la această oră trebuie să joace la masa nr. 1 Șiclodi Francisc cu Barta Ion. Și așa și este. După primul set conduce Francisc, dar nici Ion nu se lasă. Îl încurajează pionierii grupei, care, bineînțeles, vor ca, eventual, campionul unității să fie chiar de la ei din grupă. Cînd concursul s-a terminat și toți cei 18 concurenți au trecut pe la mesele de ping-pong, bucuria celor din grupa a doua n-a mai cunoscut margini. Barta Ion era acum campionul unității.

La Casa de copii din comuna Cristurul Secuiesc, raionul Odorhei, Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, pionierii organizează o bogată activitate sportivă. În programul de activități ei și-au propus, de cum le va permite timpul, să reamenajeze terenul de volei și cel de atletism, să treacă la organizarea activității sportive de primăvară și vară.

GETA COSTIN

Exponatele de la muzeul școlii sînt foarte folositoare pentru aprofundarea cunoștințelor teoretice, însușite la ore.

La orele de agricultură

În cadrul orelor de agricultură la Școala de 8 ani din comuna **ZORLENI — Bîrlad**, pionierii și școlarii participă la multe aplicații practice. Astfel, în aceste zile fac experiențe de cunoaștere a plantelor în diferite faze de vegetație cum ar fi încolțirea, dezvoltarea tulpinii. De asemenea, învață să cunoască soiurile de hibrizi la grîu și secară, încearcă puterea de germinație a semințelor prin diferite probe.

Pe lîngă aplicații practice și experiențe de laborator, copiii fac și alte pregătiri în vederea începerii muncilor de primăvară. De curînd au început să-și pregătească materialul necesar răsadnițelor.

*

Zilele trecute, pionierii și elevii clasei a VII-a de la Școala de 8 ani nr. 1 din **ZIMNICEA-București** au făcut cîteva ore de agricultură la Gospodăria agricolă colectivă **„Partizanul Roșu"**. La colectivă au văzut cele 12 tractoare gata pentru a începe aratul, au învățat multe despre modul de funcționare al tractorului U. T. O. S.—27, despre piesele componente ale tractorului.

Orele practice ținute la gospodăria colectivă i-au ajutat să-și însușească mai ușor și mai bine lecțiile predate la orele de agricultură.

PRIN MUZEELE PATRIEI

PALATUL CULTURII DIN IAŞI (I)

Iaşul de astăzi, Iaşul zilelor noastre, oferă vizitatorului nu numai imaginea încîntătorului peisaj contemporan, ci şi prilejul de a cunoaşte îndeaproape unele dintre cele mai de seamă opere istorice şi de artă ale Moldovei, intrate de mult în tezaurul culturii noastre naţionale.

...Ridicată pe ruinele fostei Curţi domneşti a lui Ştefan cel Mare, clădirea cu zeci de coridoare şi sute de încăperi era destinată, cu cîteva zeci de ani în urmă să adăpostească instituţiile administraţiei burgheze din oraş. De aici şi denumirea ei de „Palat administrativ". Instituţiile culturale, destul de sărace în conţinut şi foarte puţine la număr erau instalate în nişte clădiri dărăpănate şi insalubre, iar valoroase opere de artă erau destinate mucegaiului şi şoarecilor. Un asemenea dispreţ al burgheziei faţă de artă şi cultură este de înţeles, căci ea nu avea nici un interes să pună la îndemîna celor ce muncesc mijloace de luminare. Abia în anii puterii populare instituţiile de artă şi cultură din oraş au căpătat adevărata lor strălucire. Datorită grijii partidului şi guvernului, vechiul „Palat administrativ" a fost transformat în **Palat al culturii.** În felul acesta, clădirea a devenit un puternic complex muzeistic, format din cinci mari instituţii : **Muzeul ştiinţelor naturii, Muzeul de istorie a Moldovei, Muzeul de artă plastică, Muzeul politehnic** şi **Muzeul etnografic.** Iar acum, să vedem ce fel de comori ale artei şi culturii adăpostesc cele cinci muzee.

Şi iată-ne în sălile MUZEULUI ŞTIINŢELOR NATURII. Chiar de la intrare, numeroase scheme şi panouri îţi furnizează principalele date ştiinţifice despre Univers, despre sistemul nostru planetar. Altele te invită să urmăreşti modul în care a apărut materia vie, cum a evoluat regnul vegetal şi animal de-a lungul mileniilor. În celelalte săli sînt expuse imagini, mulaje şi fosile care fac dovada existenţei vieţii pe planeta noastră încă din cele mai vechi timpuri. Felul în care este organizat muzeul, ca şi exponatele prezentate, oferă vizitatorului o imagine completă şi foarte instructivă cu privire la apariţia şi evoluţia vieţii pe pămînt, de la formele sale cele mai inferioare şi pînă la fiinţa raţională — omul. Muzeul posedă, de asemenea, o valoroasă colecţie însumînd zeci de mii de insecte din ţara noastră şi din lumea întreagă. Iată de ce, pe lîngă miile de oameni ai muncii din oraş şi regiune care vin să viziteze acest lăcaş de cultură, ai să întîlneşti adeseori specialişti şi cercetători din ţară şi de peste hotare, atraşi de valoarea documentară a exponatelor din acest muzeu.

MUZEUL DE ISTORIE A MOLDOVEI oglindeşte cultura materială şi spirituală a populaţiei de pe acest teritoriu al patriei noastre începînd din epoca pietrii şi pînă în secolul al XVIII-lea. Unelte din piatră şi cremene descoperite la Bicaz (acolo unde unduiesc în prezent apele lacului de acumulare), sau vasele de ceramică pictată, descoperite la Cucuteni, alături de colecţia de materiale aparţinînd populaţiei geto-dacice sau de colecţia de ceramică aparţinînd populaţiei slave vorbesc convingător despre trecutul şi îndeletnicirile cele mai vechi ale strămoşilor noştri. Printre exponatele valoroase ale muzeului se numără, de asemenea, uriaşul craniu de mamut, ai cărui colţi de fildeş măsoară trei metri lungime, descoperit lîngă Holboca, coarnele de bour descoperite la Valea Lupului, vatra din paleoliticul superior, (care datează de acum 25 000 de ani), precum şi mărturii arheologice din perioada formării şi consolidării statului independent al Moldovei. O sală specială a muzeului este dedicată lui Ştefan cel Mare. Alături de mărturii ce glăsuiesc despre munca, cultura şi obiceiurile oamenilor din acea vreme, găsim aici expuse şi cîteva documente originale aparţinînd domnitorului Moldovei. Îmbogăţit continuu cu noi exponate valoroase, Muzeul de istorie a Moldovei reprezintă pentru masele largi de oameni ai muncii un mijloc foarte important de a cunoaşte şi înţelege trecutul îndepărtat al poporului, lupta sa înflăcărată pentru libertate şi o viaţă mai bună.

I. ANDREI

Concursul cultural-artistic al pionierilor şi şcolarilor, care se desfăşoară pe întreg cuprinsul patriei, a adus pe scene în întrecere multe echipe artistice pionereşti.

Printre participanţi se numără şi „căluşarii" unităţii de pionieri de la Şcoala de 8 ani Dobrineţ, comuna Curtişoara, raionul Slatina.

Iată-i în fotografie.

Profesoara

În clasă liniştea se lasă
Va tace-o oră clopoţelul.
Şi profesoara intră-n clasă
Şi face-n linişte apelul.

În nemişcare şi senini
Atîţia ochi o urmăresc
Şi cifrele ca nişte crini
Pe tabla neagră înfloresc.

Se-mpodobeşte tabla neagră
Cu linii drepte, curbe, frînte...
Ca toţi copiii s-o-nţeleagă
Îşi trece-o mînă lin pe frunte.

Începe glasul să-şi întreme
Şi ne învaţă cu răbdare
Formule noi şi teoreme
Din timpuri multiseculare.

Se duce ora ca un fulg...
Şi buzna dăm din nou la jocuri.
Cînd trec spre casă, îndelung
Privesc geometricele blocuri...

Pe tabla zărilor de smalţ
Statuia-şi zugrăvesc semeţe
Şi-n sinea mea doresc să-nalţ
A geometriei frumuseţe.

FLORIAN SAIOC

Mamei

Sînt de-acuma silitor şcolar.
Nu doar joaca timpul mi-l răpeşte.
Şi-am simţit privirea mamei, iar
Cum nespus de calm mă-nvăluieşte.

Paşii tatii îi aud în zori
Cum se-ndreaptă grabnic spre uzină.
Ochii ei şi paşii lui uşori
Sufletul mi-l umplu de lumină.

NICOLAE BULGARU

Mîinile tale, mamă

Mîinile tale mi-s dragi,
mîinile subţiri, delicate
care ating tot ce mă-nconjoară
cu dragoste, şi toate
rămîn transfigurate
la atingerea lor uşoară.

Mîinile tale mi-s dragi,
mîinile calzi, drăgăstoase,
cu care îmi mîngîi faţa
şi gîndurile copilăroase
şi viaţa.

Primele imagini,
care mi-au rămas încadrate
cu aurori de vise,
sînt de mîinile tale chemate,
luminate,
şi scrise

Le văd
ca-n serile lungi şi grele,
cînd oglinzile vieţii mele
erau răsturnate şi sparte;

Mîinile tale, mamă,
răcorindu-mi fruntea de febră,
se ridicau,
între mine şi moarte.

Le văd
ca-n primele zile de şcoală
cînd mă-ajutau să scriu cu cerneală...

Mîinile tale, mamă,
se opreau pe guleraş, pe cravată,
şi lucrurile se luminau de-odată;
mîinile tale, mamă,
se opresc pe suflet, pe gînduri,
împăcîndu-le — şi-n cîte rînduri?
Sînt vrăjite, bag seamă...

Acum,
în pragu-acestei sărbători,
dă-mi voie să-ţi acopăr, mamă,
mîinile, cu soare şi cu flori.

BALADA ANESIA

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul ; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii